

[Formanden.]

tur; justitsministeren har været indtegnet længe.

Hilmar Baunsgaard (RV):

Når hr. Poul Dam spørger, om det ikke bekymrer mig at stemme sammen med hr. Glistrup, er svaret jo. Jeg stemte forleden dag sammen med det ærede medlem og med kommunisterne, og det bekymrer mig også. Men når jeg alligevel gør det, gør jeg det i tillid til, at det radikale venstre stadig har evnen til at administrere egne politiske beslutninger, og det kan det ærede medlem også nære tillid til at vi gør i denne sag.

Ømann (SF):

Der er én ting, som må stille sig som en uhyre stor gåde for mig: vi kom herind og blev præsenteret for et dagsordensforslag; det var omkring kl. 12.00. Derefter forhandlede man i 12 timer, og så blev vi præsenteret for det samme dagsordensforslag. Så vil jeg gerne spørge den socialdemokratiske ordfører, hr. Kjeld Olesen: når der ingen ændring er sket i forhold til den hidtidige retstilstand, og sandelig heller ingen ændring er sket i forhold til de to dagsordener, hvad har så meningen været med den hele komedie både fra de borgerlige partier og fra socialdemokratiet? Hvor vidt kan man egentlig drive komedien? Der er altså ikke sket noget som helst ved, at socialdemokratiet har tiltrådt dette dagsordensforslag, de borgerlige har overhovedet ingen indrømmelser fået. Er det da rigtigt? Ja men hvad har så det hele gået ud på? Hvorfor har vi så holdt befolkningen hen? Hvorfor sidder man nu i spænding ved fjernsyn og radio og lytter til, hvordan det her skal gå, om der skal komme valg? Hvad er det for et narreværk, og hvad er det for et nederlag for socialdemokratiet?

Maigaard (SF):

Jeg vil godt sige til hr. Kjeld Olesen, at jeg hører til de medlemmer af tinget, han omtaler som de mennesker, der nok er lidt forvirrede over denne teknisk lidt vanskelige sag; det er jeg ganske bestemt. For jeg kan ikke forstå, at man nu anbefaler en tekst, hvor der udtrykkeligt står, at man skal ændre normalpolitivedtægten eller udsende en ny cirkulæreskrivelse til politimestrene, men hvor meningen er, at der slet

ingen ændring skal foretages. Jeg synes nok, det ville være rart at få en forklaring på dette, at der skal gennemføres en ændring, sådan som der står i dagsordensforslaget, for at der ingen ændring skal være. Det overgår min forstand, og jeg håber, at enten hr. Kjeld Olesen eller justitsministeren, hvis klare hjerne og store pædagogiske sans jeg sætter meget højt, kan forklare tinget, hvorfor denne ændring skal gennemføres, når alt skal være ved det gamle.

Justitsministeren (Orla Møller):

Jeg har tidligere måttet give op, når jeg skulle forsøge at anvende mine pædagogiske evner over for hr. Maigaard, og derfor skal jeg undlade et sådant forsøg i aften og nøjes med generelt at sige noget om den dagsorden, vi skal tage stilling til.

Da debatten omkring denne sag startede i efteråret med et spørgsmål til statsministeren, blev der givet udtryk for som regeringens synspunkt, at det måske kunne være nødvendigt med en tydeliggørelse af det eksisterende retsgrundlag. Der blev vist en åbenhed over for, at dette spørgsmål blev undersøgt i retsudvalget, og dette er altså sket. Det viste sig på et meget tidligt tidspunkt, at der var tre forskellige former, hvorunder man ønskede at tydeliggøre retstilstanden. Vi har fra første færd i socialdemokratiet taget skarp afstand fra, at det skulle ske gennem en ændring i straffeloven. Vi drøftede længe i retsudvalget, om det var muligt gennem en ændring i politivedtægten at nå frem til et positivt resultat, og vi var på et vist tidspunkt så langt fremme, at vi ønskede at få dette spørgsmål nøjere undersøgt ved at få straffelovrådet til at tage en drøftelse af, under hvilken form, og af, om det overhovedet var nødvendigt ud over det, der allerede stod i betænkningen. Derfor er der altså i og for sig ikke noget særlig nyt i, at vi kan erklære os positivt indstillet over for at få foretaget en sådan vurdering, som denne dagsorden jo i realiteten lægger op til.

Den åbner samtidig en mulighed for det, der var vores principale udgangspunkt under drøftelserne i retsudvalget, nemlig at vi kunne have diskuteret — selv med den risiko, der er for at give retsudvalget, der sidder med en lovgivende kompetence, en mulighed for at blande sig i administrationen — hvordan noget sådant kunne gøres, altså en